

leden
2016

zdarma

Slovo starosty

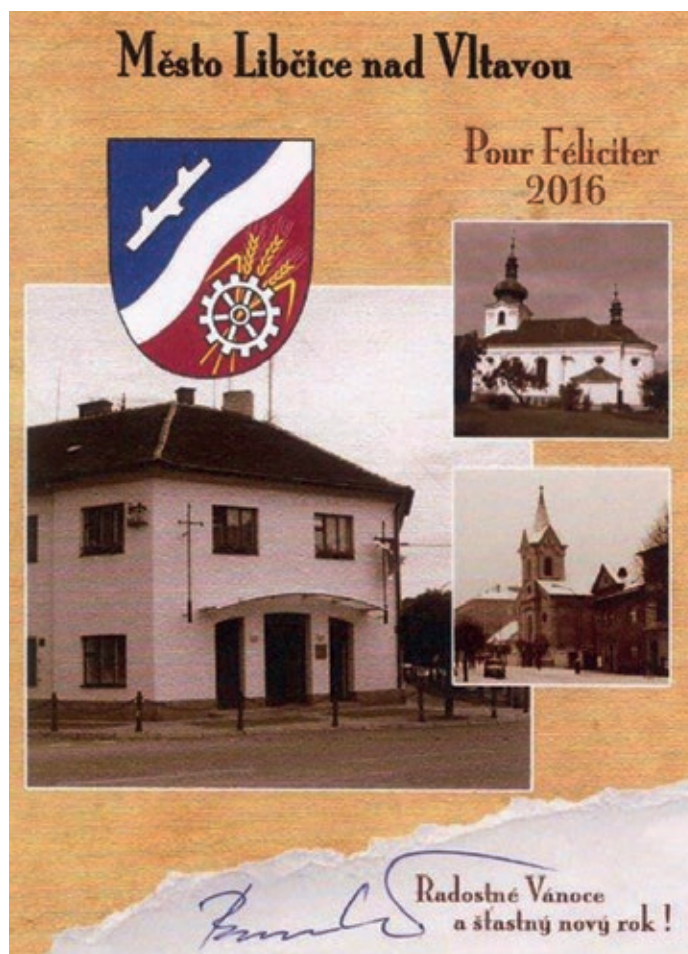
Na prahu nového roku si vzájemně přejeme mnohé. Záleží to na stavu naší duše a našeho těla. Prostě hledáme to, co často sami nemáme, a tak si v novoročních přáních přejeme štěstí, lásku, klid, Boží požehnání, zdraví a jiné.

Často v prvních dnech nového roku vznikají více či méně reálná předsevzetí. Některá nám vydrží takřkajíc od Silvestra do Nového roku. A tak bych chtěl koaličním i opozičním zastupitelům, ale i sám sobě, vyprosit kromě zdraví ještě něco jiného. Přál bych si, abychom každý den našli v sobě sílu a rozpoznali podstatné od nepodstatného, rozpoznali pravdu od lži. Přál bych nám všem více tolerance.

Bude jí zapotřebí. Naše město je prozatím malé. Pokud si budeme přát, aby se Libčice nad Vltavou staly městem velkým co do významu, musíme jako zastupitelé, kteří dostali důvěru voličů, začít sami u sebe.

Věřím, že pokud se vydáme cestou tolerance a rozumné spolupráce, bude to ku prospěchu našeho města. Jsme městem nevelkým a jako zastupitelé si nemůžeme dovolit chovat se tak, jak to často vidíme ve vyšší české politice. Je jenom na nás, vážení zastupitelé, zda budeme politiky malými či velkými. Podle toho i naše město v budoucnu bude malé, nebo velké. Přesně podle osvědčené staré pravdy: „Jaký pán, takový krám“.

Ing. Pavel Bartoš, MBA

SVÁTKY PO LIBČICKU

Čtyři adventní neděle resp. čtyři týdny před vánočními svátky by měly být časem radostného očekávání narození Spasitele, klidu, rozjímání a dobročinnosti. Dříve to byla i přísná doba postní, kdy byly zakázány veškeré zábavy, tanec a zpěv, což se našťástí v našich poměrech zdaleka nedodržuje. Naše město není v tomto smyslu vůbec líné. Konaly se zde četné společenské a sportovní akce, které v mnohých případech s klidem a rozjímáním neměly pranic společného. Snad to ale nikomu nevadilo, protože zpěv, muzika, tanec, sport a tvorba jsou aktivity veskrze pozitivní a přinášejí radost všem.

A tak je třeba za tu radost chválit neúnavné pedagogy ve všech našich školách, lektory, organizátory, aktéry, diváky i vedení města, které se ve většině případů na akcích podílelo nemalou finanční podporou. Jako připomenutí těch šťastných svátečních chvil přinášíme pár výstižných fotografií na str. 16.

Hannah Bartíková

Ve středu 16. prosince se konala 7. schůze zastupitelstva města. Kromě úpravy rozpočtu města za rok 2015, která měla za cíl dát do souladu jednotlivé položky rozpočtu města s dosaženou skutečností, byl hlavním bodem jednání návrh rozpočtu města na rok 2016. Stejně jako tomu bylo v předchozích letech, návrh rozpočtu obsahoval zejména rozpočet příjmů a provozních výdajů na příští rok. Výdaje na investice, které budou příští rok realizovány, budou do rozpočtu zařazeny na první schůzi zastupitelstva v roce 2016, kdy již bude známa výše rozpočtového přebytku za rok 2015, který je hlavním zdrojem pro financování investic.

Návrh rozpočtu pro rok 2016 obsahuje také částku 2 miliony korun, která je určena pro financování přístavby mateřské školy v příštím roce. Přístavba mateřské školy je plánována na místě dosavadního skladu mateřské školy, poblíž malého dětského

hřiště. Její plánovaná kapacita je 28 míst a tím by měl být od 1. září letošního roku pokryt dosavadní nedostatek kapacity tohoto našeho zařízení.

V dalších bodech se zastupitelstvo zabývalo novelizací obecně závazné vyhlášky o místních poplatcích, plánem schůzí zastupitelstva v roce 2016, kontrolou přípravy strategického plánu města a přípravou dotací a schválilo převod pozemku od státu a přijetí dotace pro místní sbor dobrovolných hasičů. V závěru schůze se zastupitelé seznámili s činností finančního výboru za poslední období.

Co se událo od novin do novin:

- 28. 11. Zahrada ZŠ: Vánoční trhy
- 28. 11. Plovárna: Hudební večer se skupinou Rozřež
- 29. 11. Regionální soutěž v šachu Libčice – Buštěhrad
- 30. 11. Rozsvícení vánočního stromu
- 5. 12. Sokolovna: Vánoční závod dětí ve šplhu
- 6. 12. Regionální soutěž v šachu Kolečovice – Libčice
- 7. 12. Radnice: Strategický plán
- jednání realizačního týmu
- 5. 12. KDL: Mikulášská – pořadatel MC Malina
za finanční podpory města
- 9. 12. Zahrada MŠ: Zpívání u betlému
- akce MŠ, ZŠ a ZUŠ
- 9. 12. Rada města
- 10. 12. ZUŠ: Budiž světlo - Zimní představení tanečního oboru - premiéra
- 13. 12. Regionální soutěž v šachu Libčice – Velvary
- 14. 12. Plovárna: Strategický plán
- jednání pracovní skupiny a realizačního týmu
- 15. 12. ZUŠ: Budiž světlo - Zimní představení tanečního oboru - repríza
- 16. 12. Radnice: Rada města
- 16. 12. Radnice: Zastupitelstvo města
- 17. 12. ZUŠ: Žákovský koncert
- 20. 12. Evangelický kostel: Rybova česká mše vánoční
- pořadatel LOS za finanční podpory města
- 21. 12. Katolický kostel: Vánoční koncert ZUŠ
- 21. 12. Katolický kostel: Adventní setkání
s romskými dětmi
- 21. 12. Nautis: Vánoční návštěva v domově
pro lidi trpící autismem
- 26. 12. Katolický kostel: Schovanky u jesliček
za finanční podpory města
- 27. 12. Sokolovna: Vánoční turnaj ve stolním tenise
- 1. 1. Náplavka: Novoroční ohňostrojek
za finanční podpory města

ŽÁDOST O DOTACE NA I. POLOLETÍ 2016

Rada města vyhlašuje termín pro podávání žádostí o přidělení dotací na podporu občansky prospěšné činnosti, projektů, aktivit občanů a zájmových organizací v I. pololetí roku 2016.

Termín a místo odevzdání žádosti:

do 1. 2. 2016

na podatelně MěÚ Libčice nad Vltavou.

Podmínky společně s formulářem žádosti o dotaci jsou ke stažení na webu města Libčice nad Vltavou v sekci vymezené pro Dotační komisi na adrese:

www.libcice.cz/mesto/komise-a-vybory.html.

STRATEGICKÝ PLÁN

Začátkem prosince se poprvé sešla pracovní skupina, která řešila další postup ve zpracování strategického plánu, tedy dokumentu, který by měl v rozhodné míře pomoci při stanovení hlavního směřování rozvoje města. Tvorba strategického plánu obsahuje několik kroků a v současné době je řešena jeho tzv. analytická část. Ta je jakýmsi shrnutím současného stavu města ve všech jeho aspektech od školství, stavu infrastruktury a služeb a dalších okruhů, které se dotýkají života ve městě. Z analytické části pak vyplynou silné a slabé stránky města, příležitosti, kterých se při svém rozvoji může chopit, ale i vnějších hrozeb, které mohou rozvoj omezovat. Takové vyhodnocení je dnes často označováno pojmem SWOT analýza. Analytická část strategického plánu je jednak zpracovávána odbornou firmou, ale právě zapojení libčických občanů je klíčem k vytvoření skutečně hodnotného dokumentu, který pomůže při další strategii rozvoje města. Z tohoto důvodu byla jednak vytvořena pracovní skupina čítající přibližně 30 občanů obce, ale město bude i jinak usilovat, aby se různou formou do tvorby strategického plánu zapojila co nejširší libčická veřejnost.

Ing. Vít Penížek, Ph.D.

NOVÁ POVINNOST PRO PLÁTCE DPH

Finanční úřad pro Středočeský kraj oznamuje plátcům DPH, že zákonem č. 360/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o DPH, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, byl přijat institut kontrolního hlášení.

Zákonná povinnost podávat kontrolní hlášení vznikne plátcům DPH s účinností od 1. 1. 2016.

Více najdete na webu města v sekci Občan/Důležité informace.

MÁVÁČEK V NOVÉM KABÁTKU

Dne 4. prosince 2015 se Školička Máváček přestěhovala do nových prostor na adresu: Zahradní 327, 252 66 Libčice nad Vltavou.

Zároveň hledáme na částečný úvazek pomocnou sílu s citlivým a obětavým přístupem k malým dětem.

Podmínkou je dokončená střední škola s maturitou, pedagogické vzdělání výhodou.

Vhodné i pro maminky nebo tatínky na mateřské dovolené.

V úterý 19. ledna 2016

**se u nás koná Den otevřených dveří,
a to v časech od 7:30 do 9:00 a od 15:00 do 16:30.**

Nada Šindelářová, info@mavacek.cz

Nemocnice v Roztokách

Vzkaz od RHG spol. s r. o.

Byl mi svěřen milý úkol, a to vyřídít libčickým občanům přání všeho dobrého, zejména zdraví v roce 2016 od pana ředitele společnosti RHG PhDr. Vladimíra Matouška, který se intenzivně věnuje dokončování rekonstrukcí obou svých nemocnic, v Roztokách a v Kralupech.

To ale neznamená, že zapomíná na svůj záměr postavit obdobné zdravotnické zařízení v našem městě na pozemku u koupaliště, který je již jeho majetkem. Přípravám na takovou stavbu předchází důležité mapování možné kapacity a s tím spojená četná jednání se zdravotními pojišťovnami. Poté nastane příprava projektové dokumentace, řešení personálních záležitostí atp.

Děkujeme panu doktorovi Matouškovi za přání, které rádi opětuje a držíme palce, aby jeho veškeré plány byly úspěšně realizovány.

Hannah Bartíková

Nové knihy

Baňková, M.: Maličkost--Romance z času genetiky, Argo 2015

Bjork, S.: V lese visí anděl, PLUS 2015

Bradbury, R.: Strom duchů, PLUS 2015

Eco, U.: Nulté číslo, Argo 2015

Falkoner, C.: Kolos, BB art 2015

Gaiman, N.: Naštěstí (ne)máme mléko, Albatros 2015

Gjurič, A.: Kam běží modrá liška. Pohádkové vyprávění z Malé Strany, Argo 2015

Hawkins, P.: Dívka ve vlaku, KK 2015

Plathová, S.: Knižka o postelích a dvě pohádky navrch, Argo 2015

Toulavá kamera 21, Freytag a Berndt 2015

Vondruška, V.: Husitská epopej III., MOBA 2015

Šárka Sekerová

FILMOVÝ KLUB NA PLOVÁRNĚ

„Zajímavosti z našich kronik“

26. ledna v 17:00 na Plovárně

Srdečně zveme na výstavu městských kronik spojenou s přednáškou

archiváře PhDr. Pavla Buchtele,
který se ve Státním oblastním archivu v Dobříčovicích mj. stará i o naše městské archiválie, kam kromě kronik patří i Libčické noviny.

Přijďte si zalistovat ve starých kronikách, poslechnout si o režimu jejich archivování a společně si zavzpomínat nad zajímavostmi našeho města, které jsou v kronikách navždy zaznamenány.

Klub seniorů

- 6. 1. Posezení u kávy a čaje
- 13. 1. Ruční práce
- 20. 1. Procvičování paměti
- 27. 1. Program dle dohody

Některé změny spojené s novelou zákona o cestovních dokladech účinné od 1. 1. 2016

Podat žádost o vydání cestovního pasu a převzít vyhotovený cestovní pas bude možné na kterémkoliv obecním úřadu obce s rozšířenou působností.

Vydávajícím úřadem uvedeným na dokladu bude ten obecní úřad obce s rozšířenou působností, u kterého občan požádal o vydání cestovního pasu. V případě, kdy občan při podání žádosti sdělí, že si přeje převzít cestovní pas na jiném úřadu, bude převzetí cestovního pasu zpoplatněno správním poplatkem ve výši 100 Kč. Tento správní poplatek bude vybírán při převzetí cestovního pasu.

Občanům, kteří potřebují urychleně vycestovat do zahraničí, se na žádost vydá ve lhůtě do 6 pracovních dnů cestovní pas s biometrickými údaji s platností na 10 let, občanům mladším 15 let s dobou platnosti na 5 let.

V tomto případě bude možné hotový doklad převzít pouze v místě podání žádosti. Správní poplatek za vydání cestovního pasu s biometrickými údaji ve lhůtě do 6 pracovních dnů činí 4000 Kč, pro občany mladší 15 let 2000 Kč.

Zároveň se zrušuje vydávání cestovních pasů bez biometrických údajů ve zkrácené lhůtě do 15 dnů s dobou platnosti na 6 měsíců.

Vytvořilo Ministerstvo vnitra, odbor správních činností, 2015

Některé změny spojené s novelou zákona o občanských průkazech účinné od 1. 1. 2016

Doba platnosti občanského průkazu občanů starších 70 let

Občanské průkazy se občanům starším 70 let budou nově vydávat s platností na 35 let od data vydání dokladu. V případě změny některého údaje zapsaného v takovém občanském průkazu (např. údaj o místě trvalého pobytu) bude však přesto nutné občanský průkaz vyměnit.

Převzetí vyhotoveného občanského průkazu na kterémkoliv obecním úřadu obce s rozšířenou působností

I nadále bude možné podat žádost o vydání občanského průkazu na kterémkoliv obecním úřadu obce s rozšířenou působností, přičemž vydávajícím úřadem uvedeným na dokladu bude ten obecní úřad obce s rozšířenou působností, u kterého občan požádal o vydání občanského průkazu. V případě, kdy občan při podání žádosti sdělí, že si přeje převzít občanský průkaz se strojově čitelnými údaji na jiném úřadu, bude převzetí občanského průkazu u obecního úřadu obce s rozšířenou působností, který občan uvede v žádosti, zpoplatněno správním poplatkem ve výši 100 Kč. Tento správní poplatek bude vybírán při převzetí občanského průkazu.

Vydání občanského průkazu po dovršení 15 let věku občana

Pokud má občan trvalý pobyt na území České republiky a nemá občanský průkaz, je povinen požádat o jeho vydání po dovršení 15 let, nejpozději však do 30 dnů ode dne, kdy dosáhl věku 15 let.

Vytvořilo Ministerstvo vnitra, odbor správních činností, 2015

STAVEBNÍ SUŤ

Vyhrazené místo pro odkládání drobné stavební suť za kulturním domem se stává v posledních měsících vážným problémem. Někteří spoluobčané si ulehčují práci a pletou si jej se skládkou smíšeného komunálního odpadu. Objevuje se zde sádkokarton, papírové kartonové obaly od nábytku, sklo, dřevo, stará okna, kov, igelity a další.

Žádáme občany města, aby zde ukládali jen drobnou stavební suť a event. ztvrdlý cement nebo vápno bez papírových či plastových obalů. V případě, že nejedou k nápravě současného stavu, budeme nuceni tuto službu ukončit.

TERMÍNY UMÍSTĚNÍ KONTEJNERŮ

v I. pololetí roku 2016

NEDĚLE

leden	31. 1.
únor	28. 2.
březen	20. 3.
duben	24. 4.
květen	29. 5.
červen	26. 6.

Kontejnery budou umístěny v uvedených termínech na těchto místech:

- Libčice n/Vlt.** - křižovatka ulic Nerudova, Palackého, Na Radosti a Tržní
- Libčice n/Vlt.** - Kralupská
- Letky** - Letecké nám.
- Chýnov** - ul. Ke Studánkám
- Chýnov** - Sídliště Pod Saharou k čp. 705 (vedle dětského hřiště)

DÍKY, PANE SANTAYANO

„Kdo si nepamatuje minulost, je odsouzen k jejímu opakování“ – tak zní citát, který je zlatým písmem vryt do mramoru pamětní desky k uctění památky 17. listopadu 1939 a 1989, která byla na naší radnici slavnostně odhalena 17. 11. 2015 a stala se tak součástí našeho města. Budeme tak možná roky denně míjet tato moudrá slova, a tak jsem se rozhodla podívat blíže na jejich autora.

George Santayana, americký filosof, kritik, básník, spisovatel a esejista, plným, pro našince poměrně dlouhým jménem, Jorge Augustín Nicolás Ruiz de Santayana, se narodil v r. 1868 v Madridu, kde prožil své nejtěžší dětství. Rodiče byli jako diplomaté vysláni v r. 1872 do Bostonu, a tak si malý George na své ranné dětství ve Španělsku stěží mohl pamatovat. V Bostonu odmaturoval na klasickém gymnáziu a pro svůj nesporný talent studoval od r. 1882 na Harvardu, kde se po obhajobě stal dokonce

profesorem. V této funkci vydržel do roku 1912, ale v touze po svobodě z Harvardu odešel a odcestoval do Evropy. Coby nezávislý spisovatel žil a pracoval v Paříži, Oxfordu a od roku 1925 už trvale v Římě, kde v roce 1952 zemřel.

Santayana byl velmi úspěšným a poměrně plodným spisovatelem i básníkem. Celým jeho dílem se prolíná pro něj typický pragmatismus. Říká se o něm, že byl myslitelem lidského jednání, který vysoce hodnotil činnost lidského ducha a oplýval smyslem pro krásu vědění a umění.

Možná, že u nás více než jeho filosofická díla, budeme znát jeho citáty. Moudrými i vtipnými výroky se jeho dílo přímo hemží a všechny stojí za zamyšlení. Ten, který si vedení našeho města vybralo na pamětní desku, patří díky své často krutě prověřené pravdivosti nejen ve světě, ale i u nás k nejznámějším a často filosofovy, politology i politiky světa parafrázovaným. Je to výrok, který Santayana použil ve svém díle s příznačným názvem Život rozumu (The Life of Reason) z let 1905/6. Čas, který nás od té doby dělí a stále platná pravdivost Santayanových slov jen dokazují autorovu moudrost a nadčasovost. Ne nadarmo byl nominován na Nobelovu cenu za literaturu.

Díky, pane Santayano, budeme si i v Libčicích Vaše slova pamatovat a ctít jejich význam.

Hannah Bartíková

Životní prostředí

ABY SE DOBŘE DÝCHALO

Jestliže v minulosti byly problémem znečištěného ovzduší ve velké míře průmyslové provozy, tak dnes jsou to často lokální topeniště – tedy kamna a kotle v rodinných domech. Není výjimkou, že tato topeniště tvoří 70 - 80 % lokálního znečištění. Čím je to dáno? Jde o kombinaci několika faktorů, které k tomu přispívají. Lokální topeniště jsou stále často zastaralá a kvalita spalování je v nich velmi nízká. Dochází v nich k hoření za omezeného přístupu vzduchu nebo nedostatečné teploty. Místo rychlého hoření, jehož výsledkem je prakticky pouze oxid uhličitý, vodní pára a malé množství prachových částic, dochází k tvorbě velkého množství jedovatých spalin. Podle údajů Ministerstva životního prostředí se lokální topeniště celostátně podílí na emisích tuhých znečišťujících látek z topení 40 % a v případě jedovatých polycyklických aromatických uhlovodíků je tento podíl dokonce 66 %. Kromě vlivu topeniště je samozřejmě zásadní i to, co je v něm spalováno. Dle celorepublikových statistik se vytápí uhlím 15 % a dřevem 5 % rodinných domů. Není ovšem tajemstvím, že se do kotlů přikládá i jiné palivo – odpad. Spalování plastů, odřezků starých lakovaných prken nebo OSB desek, ale i většího množství papíru z katalogů a časopisů na křídovém papíře, je zdrojem extrémně jedovatých dioxinů, již zmiňovaných polycyklických aromatických uhlovodíků a těžkých kovů.

Další příčinou vysokého podílu lokálních topenišť na znečištění je tvorba a emitování spalin přímo do zastavěného prostoru obcí a spaliny se nám dostávají tak řečeno přímo „pod nos“. Rozptylové podmínky pak hrají zásadní roli v tom, jak je toto znečištění odvětráno, nebo zda zůstává v naší blízkosti. Zimní počasí je charakteristické častými inverzními stavy, kdy se studený vzduch drží blízko povrchu Země a teplejší vzduch nad ním pak tvoří jakousi pokličku, přes kterou zplodiny nejsou schopné utéct. Poloha Libčic v údolí Vltavy počet dní s výrazně inverzním typem počasí ještě zvyšuje.

Je bohužel faktem, že stačí několik málo zdrojů produkujících takové znečištění a celá obec se dostane do jedovatého mraku zplodin. Nezodpovědné chování jednotlivce tak přímo ovlivňuje zdraví desítek a stovek sousedů.

Je možné takovou situaci řešit a lze takové znečišťovatele postihnout? Ideálním řešením je náhrada starých odhořivacích či prohořivacích kotlů za nové. Moderní kotle, ať zplyňovací nebo automatické, produkují jen zlomek emisí v porovnání s kotli se zastaralou konstrukcí. Finanční nároky na pořízení takových zařízení nejsou malé, ale je možné žádat u Středoevropského kraje o tzv. kotlíkové dotace, o kterých jsem psal již v listopadovém čísle LN. Ty umožňují i přechod na jiný způsob vytápění jako jsou např. tepelná čerpadla.

Jak postupovat v krajním případě, když sused přes čtená upozornění, že nadměrně zatěžuje své okolí, nereaguje? Existuje možnost řešit to dle zákona o ochraně ovzduší (č. 201/2012 Sb.), který obsahuje pro každého provozovatele kotlů různá ustanovení. Jedním z nich je zákaz spalování odpadů nebo nevhodných paliv, kam patří např. energetické uhlí – tedy málo kvalitního uhlí určené pro elektrárny. Zákon také obsahuje ustanovení, že se má v daném typu kotle spalovat jen výrobem předepsané palivo.

Současná legislativa neumožňuje vstupovat do rodinných domů za účelem kontroly, zda je toto dodržováno, ale je možné provádět kontrolu tmavosti kouře dle speciální stupnice. Dojde-li k opakovanému naměření nepřijatelných hodnot tmavosti kouře, může úřad obce s rozšířenou působností uložit pokutu až 50 tisíc korun!

V současné době se připravuje legislativa, která by měla za jistých podmínek umožnit vstup zástupců úřadu do rodinných domů za účelem odběru vzorků z kotlů, aby bylo možné zjistit, co je v nich spalováno. Jde však jistě o citelné narušení osobní svobody. To by ale mělo být dáváno na misku vah s právem na čistý vzduch kolem našich obydlí.

Ing. Vít Penížek, Ph.D.

11. MĚSTSKÝ PLES

se koná v sobotu 23. ledna 2016
od 20 hodin v kulturním domě.

K POSLECHU I TANCI HRAJE:

Taneční orchestr Stanislava Douši
se svými sólisty

HOSTÉ:

Jitka Zelenková se svou kapelou

PŘEDTANČENÍ:

Mariane
soubor historických tanců

Inspiration
párová formace juniorů v rokenrolu - TJ Sokol Jinonice

Výzdoba sálu z výtvarné dílny libčické ZUŠ a ZŠ.

Bohatá tombola

&

Miroslava Dámcová jako průvodkyně celého večera

Vstupenky za Kč 100
v prodeji v úředních hodinách pokladny MĚÚ
od 11. ledna 2016

BYDLENÍ NA LETECKÉM NÁMĚSTÍ

Všichni jistě znáte areál na Leteckém náměstí, který je v tuto chvíli opuštěný a chátrá. Areál byl používán v 70. - 80. letech pro účely SOU strojní a probíhala zde teoretická i praktická výuka učňů, proto se dodnes říká tomuto místu „Učňák“.

Na přelomu tohoto století přešel areál do vlastnictví společnosti I. mechanicko-chemická. Tato společnost zde působila cca 15 let a prováděla zámečnické práce, povrchové úpravy kovů apod. V roce 2011 byl areál opuštěn a od té doby je na budovy nemilý pohled, který je každým rokem horší. Nedávno o areál projevila zájem Architektonická kancelář RH-Arch. Městu představila svůj záměr a developera, který bude projekt realizovat. Jeho přístup k revitalizaci projektu není tak nekompromisní a agresivní, jak byste u developera čekali. Vznikne kombinace nového a starého díky architektonickému návrhu, který počítá s využitím staré budovy (výrobní haly), která je jako jediná z celého areálu hodná a schopná záchrany. Ostatní budovy jsou v takovém havarijním stavu, že jedinou možností je jejich demolice a na jejich místě postavit budovy nové. Logika nové výstavby vychází z původní zastavěnosti území ještě z padesátých let. Hmota a tvarosloví navrhovaných budov vychází ze širšího kontextu rostlé zástavby místa a dovytváří Letecké náměstí jako celek. Výstavbou vzniknou nejenom nové možnosti bydlení, ale také lépe dostupná občanská

nyní

potom

vybavenost, která v této části města chybí. Samozřejmě budou vybudovány předzahrádky, všude přítomná veřejná zeleň a nové dětské hřiště, které bude volně přístupné veřejnosti. Tím přirozeně vznikne nové místo pro setkávání obyvatel Leteckého náměstí a blízkého okolí.

Ptáte se na parkování? I na toto bylo v projektu ve spolupráci s městem myšleno. V rámci výstavby vzniknou nová parkovací místa, která budou realizována na pozemcích podél ulice Letecká. Parkoviště bude veřejné, čímž se navýší již teď nedostatečný počet parkovacích míst u vlakové zastávky. Kdy se začne? Areál musí být nejdříve upraven a vyčištěn. Demolice a úklid areálu bude probíhat pravděpodobně na začátku roku 2016. Začátek výstavby je plánován na konec roku 2016 a jeho dokončení je předběžně plánováno na období let 2017 - 2018. Projektem dojde ke kultivaci stávajícího areálu a jeho zpřístupnění širší veřejnosti. Vlivem realizace projektu dojde ke zvýšení přílivu návštěvníků, nárůstu stálých obyvatel obce a ke zlepšení kvality života místních obyvatel. Rekonstrukce areálu v těsném sousedství vlakové zastávky bude znamenat kultivaci prostoru, který je de facto jednou ze vstupních bran do obce.

Město Libčice nad Vltavou spolu s investorem chystá představení projektu a zodpovězení případných dotazů či nejasností, které se bude konat začátkem roku 2016. Přesný termín bude oznámen včas. Budeme se na vás těšit.

Jiří Hofhanzl, RH-ARCH s.r.o.

Jak to tenkrát vlastně bylo?

POKUS O ROZLUKU OBCÍ v r. 1938

Naše vzpomínání na to, jak to tenkrát vlastně bylo, jsme skončili tím, že v roce 1933 bylo vydáno Zemským úřadem v Praze rozhodnutí o tom, že se v r. 1924 sloučené obce Libčice – Letky budou jmenovat Libčice nad Vltavou a názvy Letky či Chýnov zůstanou jen jako názvy jednotlivých částí obce.

Z toho, že se letečtí znovu oficiálně ozvali řadu let po společném soužití s Libčicemi, je evidentní, že se s rozhodnutím o sloučení obcí i změnou názvu nikdy nesmířili. Důkazem toho je, že po více než 14 letech nedobrovolného soužití a společného hospodaření vypracovalo v roce 1938 osadní zastupitelstvo Letek žádost na Okresní úřad Praha – venkov na politické a hlavně hospodářské osamostatnění Letek od obce Libčice nad Vltavou.

S odvoláním na Washingtonskou deklaraci o sebeurčení bylo opětovně zpochybněno rozhodnutí o sloučení obcí ze dne 16. 8. 1924, jelikož žádost byla vůlí pouze jedné strany, a to obce Libčice, proti čemuž se vyslovili jednohlasně všichni občané letečtí.

Po nuceném sloučení byl zaznamenán nebyvalý vzestup výstavby rodinných domků v Libčicích a Chýnově a naopak jistá stagnace v Letkách. Zvýšením počtu obyvatel v Libčicích se zároveň změnila i poměry hlasů v obecním zastupitelstvu v neprospěch Letek. Pro srovnání se podívejme na počet obyvatel a domů v letech 1920 a 1930:

	Počet obyvatel 1920/1930	Počet domů 1920/1930
Letky	1 174/1 184	110/125
Libčice	966/1477	128/252
Chýnov	174/330	24/52

Za nedůstojnou demokracii a za křivdu bylo považováno i rozhodnutí ze dne 19. 10. 1933 o přejmenování obce na Libčice nad Vltavou a vymazání z názvu jména dříve nejbohatší obce Smíchovského okresu. Téměř tisíciletá obec Letky tím byla ponížena na osadu či pouhé označení části obce.

Po letech společného hospodaření byla úplně vyčerpána dřívější dobrá platební schopnost obce Letky, která již nechtěla dále přinášet oběti ve prospěch obce Libčice: „Chceme jen sami rozhodovati o svých záležitostech hospodářských i finančních. Proto nestrpíme dále, aby o nás a našich věcech rozhodovali jiní bez nás a proti naší vůli. Kdybychom museli trpěti

další uplatňování vlivu občanů libčických ve správě sloučení obce, znamenalo by to ohrožení obce Letky v samých základech, ježto by se tak stala hříčkou rozmarů několika cizích lidí, kteří nemají o její prosperitu nejmenšího zájmu a pochopení“.

Žádost o osamostatnění Letek obsahuje hospodářské a statistické poměry Libčic, Letek i Chýnova, bez doplněných dat v letech 1935 – 1937. Součástí žádosti je i podrobně vypracovaná dohoda o způsobu rozdělení včetně vypořádání dluhů, jmění a ostatních závazků. Závěrem připravené dohody je prohlášení osady Letky, která se zavazuje, že nahradí státu (finančnímu i soudnímu eráru) veškeré výdaje, které vzejdou provedením povolené rozluky Libčice nad Vltavou ve dvě místní obce Libčice a Letky. Bohužel jsme nedohledali v archiváliích a nemáme ani poznatky o tom, zda vůbec došlo k projednání této žádosti v obecním zastupitelstvu Libčic, nebo jejímu zamítnutí. Nevíme ani, zda náhodou nebyla s ohledem na bouřlivé politické události v Evropě roku 1938 stažena z programu. Vypukla druhá světová válka a události po ní vyzaly úplně jiný směr. Byl to tedy poslední marný pokus leteckých občanů o záchranu své samostatné obce, kterou milovali a byli na ni hrdí.

Bylo by jistě zajímavé vědět, jak by dnes komentovali osud obce letečtí patrioti a bývalí starostové Václav Válek a Adolf Kříž, kterým tolik na jejich obci záleželo. Co by asi řekli tomu, jak se před sloučením bohatá a nezávislá obec Letky stala jen místopisným označením části města Libčice nad Vltavou. Jak by se asi podívali tomu, že Letky postrádají služby a občanskou vybavenost jakou je např. obchod se základními potravinami. Jistě by byli velmi smutní, kdyby viděli, jak se dřívější typická venkovská návěs s rybníčkem a kapličkou, dnes Letecké náměstí, honosí bujně zarostlým prostorem po zbořených zemědělských usedlostech Dr. Válka a bratrů Švecových, opuštěnou tovární budovou na hasicí přístroje Minimax a neobydlenými chátrajícími objekty č.p. 1 a bývalé mlékárny. Určitě by je nepotěšila přečerpávací jímka splaškové kanalizace na místě malebného, dnes zavezeného rybníčku...

Ale nezoufejme, není všem dnům konec, protože zajímavým příslibem do budoucna je výše uvedený plán revitalizace Leteckého náměstí prezentovaný RH-Arch. s.r.o., a tak věřme, že dlouhodobě opomíjená část města Libčic se dočká svého zaslouženého zvelebení.

Jiří Hánl a Hannah Bartíková

ZPĚV JE POVZNÁŠEJÍCÍ

Rozhovor s učitelkou hudby Miroslavou Dámcovou.

Miroslavu Dámcovou v našem městě známe především jako paní učitelku v místní ZUŠ. A pro ty, kteří nemají děti v ZUŠ, je to ta sympatická a elegantní dáma, jež je často průvodkyní školních koncertů, v kterých diváky čas od času překvapí tím, že se náhle z moderátorky převtělí do zpěvačky a mini sálem v ZUŠ zazní její školený soprán. U toho mě vždy napadá, že je to pro její kvality zpěvu prostor poněkud stísněný a že si k nám asi odskočila z mnohem větších pódii. Rozhodla jsem se to zjistit a přiblížit i vám v tomto rozhovoru sympatickou paní učitelku, zpěvačku a moderátorku, která bude moderovat 23. ledna náš Městský ples. Nutno podotknout, že jsem ji k tomuto rozhovoru musela dost přemlouvat, a to nejen z důvodů její vyčerpání, ale především proto, že se prý necítí být žádnou celebritou...

Na úvod bych se ráda zeptala na vaše studium a dosavadní pracovní kariéru. Po gymnáziu v rodném Liberci jsem absolvovala obor klavír a zpěv na konzervatoři v Praze. S drobnými přestávkami se věnuji pedagogické práci již od roku 1987 a před Libčicemi jsem učila v ZUŠ v Praze v Břevnově a na Velešlavíně. Donedávna jsem současně s tím působila též v rozhlasové stanici Classic Praha jako moderátorka.

Jak dlouho jste v Libčicích a proč jste odešla z Prahy právě do Libčic?

Musím přiznat, že jsem tady spíše náhodou. Říkejme tomu třeba řízení osudu. Je to vlastně už docela dlouhá historie.

Klidně se do ní ponořme.

Nejprve jsem do ZUŠ ještě při studiu v roce 1987 narychlo nastoupila za spolužačku, která tu tenkrát učila a vracela se po studiích do svého rodného Brna.

Takže záskok?

Přesně tak. Opravdu jsem si nemyslela, že to bude na dlouho, ale nakonec jsem tu vydržela čtyři roky – do mateřské, která se mi při dvou dětech protáhla až do roku 2000. Pak jsem se v libčické škole ocitla podruhé v roce 2007, kdy tehdejší ředitel Luboš Harazin, s kterým se známe z konzervatoře, akutně sháněl někoho aspoň na malý úvazek na pobočku v Horoměřicích. A vzpomněl si na mě.

Tak jste to vzala?

Ano, nechala jsem se přesvědčit, i když jsem v té době zrovna nastoupila do jedné pražské školy a zároveň jsem pracovala jako moderátorka v rádiu.

Tak to jste měla pěknou honičku.

Nešlo jen o tu honičku, to je u mě celkem setrvalý stav. Spíš šlo o to, že to byla velká roztržičnost zájmů. Proto jsem se nutně musela rozhodnout, na které škole zůstanu. Přes určité těžkosti, které jsou dány dojížděním z Prahy, jsem se rozhodla právě pro tu libčickou, ve které byla podstatně příjemnější atmosféra a přátelštější vztahy než v té pražské. To platí dodnes, i když bylo jedno krátké období, kdy atmosféra ve škole byla velmi dusná, takže jsem, podobně jako další kolegové, zcela vážně uvažovala o odchodu.

To už je ale zažehnáno, ne?

Ano, naštěstí se vše urovnalo a ve škole je opět příznivé klima.

Vraťme se ale do vašeho dětství. Předpokládám, že jste už jako holčička chodila na klavír. Bavilo vás to?

Ano, chodila jsem na klavír a později též na sólový zpěv. Člověk si možná leccos z dětství idealizuje, ale žiju s pocitem, že jsem tam opravdu chodila ráda, považovala jsem to za samozřejmou součást svého života a bavilo mě to, včetně hudební nauky a snad i stupnic a prstových cvičení, které děti většinou nemají rády.

Takže vzorná a nadaná žákyně?

No, dejme tomu, ale měla jsem jedno krátké období, kdy jsem trochu zlobila a dokonce jsem chodila „za hudebku“, ale brzo se na to přišlo, paní učitelka mi domluvila a já jsem zase byla vzorná. Taký jsem zpívala v libereckém dětském pěveckém sboru Severáček, což byla velká zkušenost – časté koncerty, zájezdy... To jsem ještě netušila, jak výrazně půjdu v těchto stopách i v dospělosti.

Jste z hudební rodiny?

Ne v tom smyslu, že by byl někdo hudební profesionál, ale maminka hudbou žila - uměla hrát na klavír a výborně zpívala. Měla krásný svitvý soprán

a byla dlouholetou velkou oporou a sólistkou chrámového sboru v Liberci. Dodnes jsem přesvědčená, že kdyby se tomu víc věnovala, tak by se i jako profesionální zpěvačka prosadila.

Takže to byla maminka, kdo vás přivedl k hudbě a po které jste zdědila svůj soprán?

Nakolik jsem po mamince zdědila hlas, to by museli posoudit jiní, ale zcela jednoznačně to byla ona, kdo mě přivedl k hudbě. Už jako malá holka jsem s ní mnohokrát přezpívala Sládkův poklad národních písní. K ničemu mě nenutila, prostě si pro radost hrála a zpívala a já jsem se více či méně úspěšně přidávala. Postupně snad stále úspěšněji a po letech jsme si vyměnily role – já jsem hrála a zpívala a maminka se přidávala ke mně.

Úplně tu idylku vidím. Kdo se ujal druhého hlasu, když jste obě zpívaly soprán?

Tak to jste mě zaskočila, to už si nepamatuju. Nejspíš jsme se střídaly, abychom se nehádalý...

A co vaše zpívání v současnosti?

Pěvecké činnosti se dodnes věnuju aktivně. Jsem dlouholetou členkou Kühnova smíšeného sboru, což je poloprofesionální těleso. V praxi to znamená, že to sice není zaměstnání, ale fungujeme profesionálně ve smyslu práce a výkonu, takže zpívání je ažaž... Taký jsem často externě spolupracovala s Pražským filharmonickým sborem. Tedy pokud jde o zpívání, vyplňuje můj život bohatě.

Jste spíše sólový, či týmový hráč?

Svým způsobem jsem na to právě odpověděla. Ten, kdo je založením čistý sólista, by ve sboru těžko vydržel, je to výsostně týmová práce. Ostatně já jsem vždy, i pokud jde o klavír, inklinovala více ke „komořině“, než k sólovému hraní. V současnosti to tedy určitě není jinak, spíš se to tím, na co jsem léta zvyklá, umocnilo. A jelikož ve sboru zpívám opravdu už hodně dlouho, tak to člověka ovlivní.

Jak?

Zvyknete si na týmovou práci, což je ale trochu dvojsměrné. Je možné občas

Vánoční pastorále na koncertě ZUŠ v katolickém kostele.

se spolehnout na toho druhého, ale zároveň je nutné se výrazně ukáznit a přizpůsobit zvuk celku. A že je to občas náročné, ví asi každý, kdo někdy zkusil ve sboru zpívat.

To já bohužel nemohu posoudit, ale dovedu si představit, že takové sevcivování zabere hodně času.

To je pravda. Zvláště, pokud se dělá oratorní či kantátové dílo, tedy s orchestrem. Pak se zkouší podstatně víc než obvykle, což pro mě nebývá organizačně úplně jednoduché.

Co je vám bližší - opera, pop, či jiný žánr?

To je otázka, na kterou se těžko odpovídá stručně. Nezáleží mi tak úplně na žánru, ale na kvalitě hudby. I když celkem jasně můžu odpovědět, že populární hudba ve smyslu středního proudu není žánr, kterému bych holdovala, ale vůbec to neodsuzuju, jen to prostě není „můj šálek kávy“. Opera je mi podstatně bližší, byť se nepovažuji za nějakého velkého znalce a ani jsem nikdy netoužila stát se operní zpěvačkou, ale rozhodně jsem v ní víc „doma“. Neomezovala bych to ovšem jen na operu, protože celá oblast hudby, které se tak nějak ze zvyku a ne úplně správně říká „vážná“, mi je bližší, než kterýkoli jiný žánr. V té své rozmanitosti to je - bez nadsázky - bezedná studnice nádhery. To ale neznamená, že nic jiného neposlouchám.

Co říkáte na pop zpěváky, kteří neumí noty a dokonce se k tomu veřejně přiznávají?

Někdo je přírodní talent a je výborný i s tímto omezením. Divím se jen, že jim samotným to nevádí. Do jisté míry je obdivuhodné, když to někdo zvládá i bez znalosti not, ale daleko s tím podle mě nedojde. Dřív nebo později se to musí naučit, jinak to pro něj bude limitující.

Učení, zpívání, moderování. Co je vám nejbližší?

Lehčí otázku byste neměla? Učení je občas docela náročné, zejména proto, že výsledek není znát hned. Navíc je člověk závislý na tom, jak je ten který žák pilný a doma cvičí. Ale pokud se děti aspoň trochu snaží a na hodinách spolupracují, tak mě baví pomáhat jim pronikat do tajů hudby. O to podle mého názoru jde - ne „vyřábět“ virtuózy (těch je a může být opravdu minimum), ale nasměrovat je a doufat, že dříve nebo později najdou cestu do světa hudby. Třeba jako vnímaví posluchači.

Skvělý názor. A co zpěv?

O zpívání bychom se mohly bavit hodně dlouho. Podobně jako učení je někdy dost náročné, asi hlavně proto, že je to něco, co vychází z nás, takže i naše těžkosti se do toho promítanou. A zdaleka to nemusí být jen v důsledku nemoci, tedy toho, co přímo ovlivní hlas. Stačí, když člověk nemá svůj den, je unavený, smutný, naštvaný, to se pak zpívá velmi těžce.

Já mám zpěv vždy spojený s radostí.

No jo, ale kde ji vzít, když vám je zrovna ouvej? Ale vlastně máte pravdu, právě zpíváním se člověk z toho nedobrého naladění může mnohdy dostat. Však se mi párkrát stalo, že jsem šla na zkoušku utahaná, bolela mě hlava a vůbec se mi zpívat nechtělo, ale po nějaké chvíli jsem začala cítit úlevu. Takže zpívání je pro mě leckdy uzdravující. K tomu musím přičíst emocionální zážitky. Považuji za velké štěstí, že jsem měla možnost zblízka, řekla bych zevnitř, poznat takové skvosty jako např. Dvořákovu Stabat Mater, Verdiho Requiem, Bachovu Mši h moll atd., atd. a navíc zpívat tato díla pod taktovkou skvělých, v mnoha případech světových dirigentů. Když člověk stojí na pódiu a cítí, že je součástí toho obrovského aparátu třeba při provedení Mahlerovy 8. symfonie, tak je to opravdu povznášející.

A teď ještě moderování.

To už je trochu jiná kapitola, ale i ta v mém případě velmi úzce souvisí s hudbou.

Jak jste se k této práci dostala?

Velmi jednoduše, před 15 lety a náhodou. Prostě jsem se přihlásila ke konkurzu, který tehdy vyhlásilo rádio Classic Praha (tehdy ještě neslo název Classic FM). Sama od sebe bych do toho asi nikdy nešla, ale přesvědčil mě můj partner. Do té doby mě vůbec nenapadlo, že bych něco takového mohla dělat.

Proč? Nevěřila jste si?

Možná, to už ani přesně nevím. Spíš jsem nevěřila tomu, že to je něco pro mě. Šla jsem do toho jen proto, že se jednalo o rádio zaměřené převážně na klasickou hudbu, tak mi to dávalo určitý smysl. A ono to vyšlo. Konkurz jsem úspěšně udělala a v rádiu jsem pak prožila dlouhých 15 let. Učila jsem se tedy za pochodu. A nakonec jsem nemoderovala jen hudbu, natáčela jsem dokonce pořady se zdravotní tematikou. Ale hudební složka byla

samozřejmě stěžejní. Ta práce mě nesmírně bavila a nikdy mě neomrzela. **To se nedivím, protože jste v tom opravdu dobrá. Jak se na moderování nějaké akce připravujete? Improvizujete, nebo se přísně držíte napsaného scénáře?**

Jak kdy. Určité základní body jsou nutné, je důležité mít co nejvíce informací o akci a místě, kde se koná. Ale bez improvizace by to určitě nešlo. Pochopitelně při nepředvídatelných momentech adrenalin občas stoupá... Samozřejmě je taky značný rozdíl mezi moderováním programu rádia a nějaké akce. To první mi je přece jen trochu bližší, má určitou intimitu. I když nutno dodat, že s nesmyslným trendem umísťování webových kamer do rozhlasových studií se ta intimita trochu vytrácí. Škoda.

Trpíte trémou?

Částečně ano, ale už jsem se ji naučila ukočírovat. Dřív to bylo horší.

Jaký máte názor na moderátory, kteří mluví lidově, nebo dokonce mají vadu řeči?

Pokud jde o tu vadu řeči, tak to jste se trefila do černého, nad tím mi totiž občas zůstává rozum stát. Nechápu, jak může nějaká instituce, dokonce veřejnoprávní, zaměstnat jako moderátora člověka s vadou řeči, a někdy opravdu výraznou.

Hodně se to uvolnilo po 89. roce. Za totality jsem pár let pracovala v rozhlase v zahraničním vysílání a tenkrát by nějaký „šišla“ nesměl ani překročit práh studia. Mně dokonce vadí i hovorová mluva, o gramatických nedostatcích ani nemluví.

Jistá dávka lidovosti, je-li adekvátní situaci, nemusí vždy být na závadu, ale nemělo by to překročit určitou mez. Vždy by to mělo být vkusné. Je to asi věc citu pro danou chvíli. Jednoduše řečeno, pokud někdo mluví ve veřejném prostoru, ať už v rozhlase či televizi nebo na nějaké veřejné akci, měl by tomu svůj projev přizpůsobit, protože má vliv na další lidi, zejména mladé.

Kteří, co si budeme nalhávat, o svém hlasovém projevu často moc nepřemýšlí.

No právě, však je taky k tomu asi nikdo moc nevede. Obávám se, že se tomu nevěnuje pozornost ani v hodinách českého jazyka. Zřejmě na to není prostor. Takže připustíme-li, že moderátor vytváří určité jazykové standardy, tak by jeho projev měl být vždy kultivovaný. Na druhou stranu - mluvit kultivovaně, zdánlivě korektně, nemusí vždy znamenat, že se mluví správně. Takové - bohužel často používané - „bez toho aniž by“ nebo „dvěma“ mě zaručeně zvedne ze židle.

A to je právě „mezi námi dvěma, vo tý gramatice“, milá kolegyně.

Takže bychom měly „tu gramatiku trochu diskutovat“...

Vzpomenete si na nějakou komickou historku z moderování?

Snad bych si i vzpomněla, těch přehátek bylo... ale to bývá často nesdělitelné, zvláště v písemné podobě. Možná ale budu mít nějakou novou historku k dispozici po 23. lednu.

Po našem plese? I to je možné, ale já se toho vůbec nebojím, protože lidi mají rádi nečekané a komické situace, ke kterým občas při takových akcích dochází. Náš ples je pro to jistě dobrou příležitostí, takže milí čtenáři, přijďte se pobavit, máme pro vás připravený skvělý program, kterým vás provede Mirka Dámcová, za což jí předem velmi děkuji stejně tak jako za tento zajímavý rozhovor.

Hannah Bartíková

Ze semináře o cévních mozkových příhodách, konaném v r. 2013 v senátu.

ZŠ informuje

Vítáme vás u dalšího přehledu aktivit naší školy. Dne 18. 11. se konaly třídní schůzky formou konzultací učitelů s rodiči a žáky, jak už je u nás dobrým zvykem.

V listopadu dále navštívili žáci 3.A a 2.B Divadlo U Hasičů (představení Kocour Modroočko), žáci 9. třídy divadlo ABC. Prvňáčci se vydali do kralupského kina na film Píseň moře. Vybraní žáci se zúčastnili turnaje ve florbalu, jiní potěšili svou návštěvou seniorky v libčickém Klubu seniorů, kde dívky 2. stupně zazpívaly několik koled a rozdaly malé dárečky, které seniorky velmi potěšily.

Do pracovního tempa se nám pomalu vloudil předvánoční čas. Dne 27. listopadu se ve škole konal projektový den. Žáci 1. a 2. stupně vyráběli vánoční dekorace, dívky 2. stupně napekly domácí vánočky a štolky na již tradiční vánoční trhy. Ty se konaly o den později v prostorách nově vydlážděné školní zahrady, která byla tímto slavnostně otevřena. Žáci ve stáncích prodávali své výrobky návštěvníkům z řad rodičů i veřejnosti. Počasí se velmi vydařilo, i když chladno opravdu bylo. Pro zahřátí byl k dispozici čaj, pro dospělé i svařák a tradiční grilované pochoutky. O hezkou atmosféru se kromě všech přítomných postarala i živá hudba a taktéž živý betlém.

Na přelomu listopadu a prosince vycestovali vybraní žáci z deváté a osmé třídy do Velké Británie. Jsme rádi, že se nám tento studijní jazykový výjezd podařilo uskutečnit a těšíme se na další zajímavé projekty. Více o zahraničním výjezdu se dočtete v samostatném článku.

V pondělí 7. 12. si všechny žáky přišel zkontrolovat Mikuláš v doprovodu svých věrných – anděla a čertů. Bez slziček jsme se úplně neobešli, ale do pekla naštestí nikdo nešel.

Prosinec byl bohatý na další kulturní akce – žáci třídy 5.A a 5. B a 4. třídy viděli kouzelnické představení v divadle Pavla Kožíška, vánoční divadelní představení navštívili prvňáčci v Kralupech a žáci 3.A a 2.B v kladenském divadle. Žáci 7., 8. a 9. třídy si vybrali filmové představení ve Slovanském domě a žáci 6. třídy absolvovali exkurzi v máslovickém Muzeu másla.

V týdnu před vánočními prázdninami, které začaly 21. 12. žáky naší školy čekalo ještě mnoho zajímavých aktivit, jako třeba výjezdy do vánoční Prahy a třídní besídky, beseda se záchranáři. V pátek 18. 12. jsme přivítali návštěvu z kralupského psího útulku Lesan, jehož zástupci si k nám každoročně přicházejí pro psí nadílku, kterou pro pejsky připravují žáci naší školy.

Vánoce jsou za námi, rok 2016 začal, a tak žáci i učitelé přejí všem, kteří se o školu zajímají a pročítají tyto naše pravidelné řádky, hodně zdraví a pohody v novém roce.

Mgr. Drahomíra Raveane

BRÁNA JAZYKŮ DOKOŘÁN (LANGUAGES OPENGATE)

V rámci Projektů a finanční podpory z Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost byl na základě naší žádosti schválen MŠMT pro žáky naší školy zahraniční jazykové vzdělávací týdenní pobyt v Hastingsu ve Velké Británii. V listopadu se jej zúčastnilo 20 žáků (4 žáci 8. třídy a 16 žáků 9. třídy). Přestože se jednalo jen o jeden týden, děti si odnesly spoustu poznatků a zajímavých zážitků.

Do Hastingsu jsme dorazili v pondělí v 18 hodin. Hned po našem příjezdu se děti ubytovaly ve svých hostitelských rodinách.

Druhý den ráno začala studentům výuka angličtiny, žáci byli rozděleni do tří výkonnostních skupin a vždy dopoledne absolvovali tři výukové lekce, přičemž na každou hodinu měli jiného vyučujícího. Na závěr celého kurzu každý obdržel certifikát o absolvování výuky.

Po vyučování vždy následoval výlet na zajímavá místa v okolí Hastingsu. První den to byl hrad Bodie, který je známý jako jeden z nejzachovalejších hradů v Anglii, na zpáteční cestě žáci ještě navštívili místo bitvy u Hastingsu, kde vzniklo městečko Battle s opatstvím z raného středověku. Druhý den po skončení výuky jsme navštívili město Brighton se známou expozicí mořského světa, kde mohli studenti na vlastní oči vidět zástupce většiny druhů živočichů světových moří včetně žraloka bílého. Kromě této zajímavosti mohli ještě studenti vidět slavný palác prince regenta, jehož architekt se inspiroval slavným Tádžmahalem, a uličky, zachované z 15. století.

Třetí den mohli studenti spatřit slavné bílé útesy při návštěvě Seven Sisters. Průvodce studenty provedl přibližně dvouhodinovou procházkou po útesech. Mohli si fotografovat nádherné přírodní scenérie a na pláži nasbírat pazourky či mušle na památku.

Kdo měl chvilku a chuť, mohl ještě navštívit místní malé muzeum námořnictví, kde byla expozice věnovaná mimo jiné i druhé světové válce.

Závěrečný den jsme se přesunuli v ranních hodinách do Londýna, kde nás čekala prohlídka města.

Nejdříve jsme navštívili Trafalgar Square, kterému vévodí socha admirála Nelsona, pak žáci postupně navštívili Oxford Street, Buckinghamský palác, Královskou observatoř Greenwich, kde se mohli dotknout nultého poledníku. Při projíždce po Temži viděli London Bridge.

Ve večerních hodinách pak žáci vyrazili na cestu do České republiky.

Mgr. Drahomíra Raveane

ZUŠ informuje

Rok 2015 je za námi a velmi rád konstatuji, že byl pro libčickou „ZUŠku“ velmi úspěšný. Za celý rok zvládli naši žáci spolu s kantory nespočet koncertů, vystoupení a výstav nejen v Libčicích, ale i v rámci celého regionu. Nechci zdržovat výčtem všech událostí, které beztak můžete sledovat na našich nových stránkách www.zuslibcice.cz.

Celoroční snaha vyvrcholila podzimními oslavami 65. výročí založení školy. Přejme si, aby těch dalších 65 let probíhalo stejně dobře, jako právě v roce 2015.

Chtěl bych touto cestou hlavně poděkovat všem zaměstnancům za skvělou a obětavou práci, všem žákům za krásné výsledky, rodičům za podporu a vstřícný přístup, zřizovateli městu Libčice za materiální podporu, ale také všem, kteří nám fandí a pravidelně navštěvují akce ZUŠ.

Na závěr mi dovoluje popřát všem dobrý vstup do roku 2016, hodně zdraví, štěstí a pracovních úspěchů.

Vladimír Kliment, ředitel ZUŠ

Z Vánočního koncertu v katolickém kostele.

Foto: Hannah Bartíková

UKRADENÝ SAXOFON

Jsem absolventkou libčické ZUŠ, kde jsem mj. studovala i hru na saxofon, který mě okouzлил natolik, že jsem se mu rozhodla věnovat i na studiích na Mezinárodní konzervatoři v Praze. Přijali mě a zdálo se, že nic mému studiu nestojí v cestě. A přeci.

Na jedné školní akci mi byl můj alt saxofon odcizen, což je nedozírná ztráta pro každého muzikanta, tím spíše pro studenta. Byla jsem bezradná a mé studium bylo vážně ohroženo.

Nezůstala jsem na to ale sama. Těžko hledám slova vděku a poděkování všem, kteří mi pomohli. Patří mezi ně i členové vedení města v čele s panem starostou Ing. P. Bartošem, MBA, kteří mi poskytli příspěvek, který spolu s úsporami a podporou rodiny dal dohromady potřebnou částku na pořízení nového saxofonu.

Děkuji, velmi si toho vážím a jsem šťastná, že mohu pokračovat ve studiu oboru, který jsem si pro svůj život vybrala a nedovedu si představit, že bych dělala něco jiného.

Patricie Fojtů

BUDIŽ SVĚTLO

Taneční obor naší ZUŠ pod vedením Lucie Charouzové láme rekordy v návštěvnosti, a tak v prosinci mělo představení „Budiž světlo“ premiéru, o týden později jednu reprízu, a vždy bylo plno.

Zdá se, že to paní učitelka s dětmi, ale i s dospělými tanečnicemi, opravdu umí. Taneční „příběhy“ spojené s dobrou hudbou a kultivovaným pohybem evidentně přináší radost tanečnickům a nás, diváky, občas přinutí i k zamyšlení. A tak to má být.

Když mi jedno dítě při náhodném rozhovoru oznámilo, že jeho nejšťastnějšími dny jsou úterky a čtvrtky, protože to má zrovna tanečky v ZUŠce, tak to už o něčem vypovídá. Neznám větší uznání pro paní učitelku Charouzovou, která je absolventkou konzervatoře Duncan Centre a je ještě sama studentkou. Momentálně je ve 2. ročníku na HAMU, kde studuje taneční pedagogiku. Má tedy fofr, a přesto se dokáže svým svěřencům maximálně věnovat. Je to při každém jejich vystoupení vidět. Výběr hudby, námět, choreografie, kostýmy, dokonce i účesy – to vše jedna dobře sladěná harmonie...

Hannah Bartíková

ČESNEK

Česnek je vůbec velmi zajímavá a pro naši kuchyň důležitá rostlina. Kromě toho, že velmi výrazně ochucuje naše mnohá tradiční jídla, je jeho konzumace velmi zdravá pro obsah minerálů a vitamínů.

Česnek patří také mezi nejsilnější přírodní antiseptika a antibiotika. Konzumace česneku snižuje krevní tlak a hladinu cholesterolu, pročišťuje cévy a také ničí střevní parazity. Komu vadí intenzivní česneková vůně, neměl by při kuchyňském používání česnek drtit ale jen krájet na plátky, pokud to kuchařský předpis umožní.

Česnek má rád spíše lehčí, méně vlhké půdy, jinak snadněji podléhá chorobám a škůdcům. Běžný způsob jeho pěstování, tedy z jednotlivých „stroužků“, není však jediný. Můžeme jej také pěstovat z pacibulek, které se v květenství česneku vytvoří. Tento postup je ale zdoluhavý a velmi pracný. V prvním roce po zasetí pacibulek se totiž vytváří pouze jednotlivé cibulky bez rozdělení na jednotlivé dílky a teprve v dalším roce po jejich zasazení naroste běžná rozdělená cibule vhodná ke konzumaci.

Záhony s česnekem při běžné kultivaci netrpí příliš zaplevelováním. Čes-

nek vylučuje totiž do půdy látky, které některé druhy plevelů špatně snášejí. Česnek před jeho sazením nehnojíme organickými hnojivami, jako jsou kompost nebo chlévský hnůj. Má však rád půdy, které jsou dobře zásobeny živinami. Sázíme jej proto po plodinách, které jsme v předchozím roce organickými hnojivami hnojili a současně potřebné živiny doplňujeme kombinovanými hnojivami jako jsou např. Cererit, NPK a podobně. Doporučená dávka je 8 dkg hnojiva na 1 m² na podzim před výsadbou, na jaře můžeme přihnojit záhon ještě 2x po 2 dkg na 1 m². Záhon udržujeme čistý od plevelů a povrch kyprý. V květnu až červnu můžeme v případě malých dešťových srážek česnek zalít.

V průběhu jarní vegetační doby začne česnek tvořit květenství, které je na konci poměrně dužnatých stvolů. Stvolky květenství vylamujeme, protože květy odebírají cibulím velké množství živin. Ponecháme-li je, snižujeme si výnos cibulí. Osobně vylamují stvolky co nejdříve, jakmile se na jejich konci objeví náznaky květů. Stvolky nevyhazujeme, nasekáme je na kousky asi 3 cm dlouhé, zamrazíme a používáme je jako výbornou zeleninu do polévek, činy apod.

Ing. Vladimír Urbánek

Jak na život

KDYŽ DOJDE NA ROZVOD - I. DÍL

Starý rok je uzavřen se vším dobrým i špatným, co se v něm odehrálo. Krajina jakoby tomu odpovídala a holé stromy a pole ukazují, že před námi je nový začátek, který slibuje, že se vše opět zazelená a naplní. To je optimální čas napsat o tom nejbolestivějším z mé praxe, s čím jsem nechtěla znečišťovat už tak dost uspěchaný závěr roku, a to jsou rozchody a rozvody rodičů s nezletilými dětmi.

Plačící ženy, které ztratily svou životní lásku i živitele rodiny. Rozpačití chlapi, kteří mají strach, že neuvidí své děti. A hlavně zdrcené ratolesti, které ztrácejí svou největší životní jistotu – jeden domov, kde je máma i táta. A právě o dětech se dnes budeme bavit. Nebo lépe řečeno se budeme bavit o tom, jak by se o nich měli bavit rozvádějící rodiče.

I v emočně vypjatých rozvodových podmínkách se pořád najde dost rodičů, kteří se na péči o děti dokáží dost slušně dohodnout sami. Tyto dohody sepsané často s pomocí rozvodového právníka však mají jednu velkou nevýhodu. Rodiče je zpravidla koncipují na základě svých vlastních potřeb, tedy podle toho, jak jsou schopni výchovu provozně zabezpečit. Péče o dítě by však neměla být určována podle autobusového spojení rodičů do práce, ale na základě mezinárodně uznaného principu nejlepšího zájmu dítěte. Ústředním bodem takové diskuse jsou potřeby dítěte v tom nejširším smyslu. Tedy nejen bydlení, výživné, zajištění školní docházky a mimoškolních aktivit, ale také jak v měnících se podmínkách zvýšit dítěti pocit bezpečí, jak ho udržovat v jistotě lásky obou rodičů a jak mu pomoci překonat trauma, které rozchod rodičů zpravidla přináší.

Rodiče by neměli diskutovat jen o aktuálních otázkách péče o dítě, ale měli by brát v potaz i vývoj dítěte v čase a alespoň obecně si říci, jak budou v dalších letech postupovat, když nastanou určité milníky v životě

dítěte. Tím se dá předejít situacím, kdy si rodiče nastaví „střídavku“, ale už nepomyslí na budoucí nástup dítěte do školy, který může takovou péči dost zkomplikovat. Obzvláště když rodiče nebydlí v jednom městě. Určitě je lepší myslet na takovou neodvratnou událost hned, než ji pak řešit tím, že se jeden z rodičů „střídavky“ vzdá a zanechá tím nepředvídatelné stopy na vyvíjející se osobnosti dítěte.

K takové diskusi je velmi užitečné vzít v potaz názor zkušeného dětského psychologa, který se přímo seznámí s osobností konkrétního dítěte a podá objektivní názor, na co vše by se rodiče aktuálně i v budoucnu měli zaměřit. V souladu s takovým kvalifikovaným názorem by pak měli rodiče další péči o dítě organizovat.

Oproti minulosti mají rodiče v 21. století velkou výhodu, kterou je rodinná mediace. Rodinný mediátor, který složil státní zkoušku a je zapsán v seznamu mediátorů, byl ministerstvem spravedlnosti pečlivě proklepnut ze znalosti vývojové psychologie, rodinného práva a dalších klíčových oborů. Měl by být schopen vést diskusi rodičů tak, aby právě na všechny důležité potřeby svého dítěte nezapomněli a výsledek jejich debaty pak vtělil do právně bezvadné dohody, kterou rodiče následně jen předloží soudu a ten podle ní rozhodne.

No a pak zůstává samozřejmě i soud jako řešitel rodinných sporů. Zavedení rodinné mediace do systému naší justice by měly být soudy osvobozeny právě od řešení sporů, v nichž se účastníci hádají, co kdo chce spíše než o výklad konkrétního zákona. Naopak v situaci, kdy se rodiče přou, zda jsou otec i matka ve svých právech rovnocenní, zda dítě potřebuje jednoho rodiče více než druhého, bude nepostradatelná role soudu, který závazně určí, co právní řád naší země stanoví.

Mgr. Michaela Kopalová, rodinná mediátorka

MILAN VENCLÍČEK, házenkář zlaté generace.

S hlubokým zármutkem oznamujeme, že 10. prosince 2015 zemřel ve věku 78 let Milan Venclíček, který je neodmyslitelně spjatý s libčickou házenou.

Určitě nepřeháníme, když budeme tvrdit, že odešla legenda libčické házené. Milan byl vynikající hráč, obětavý trenér nejmladších libčických házenkářů, ale hlavně to byl náš nepostradatelný kamarád a důležitý člen házenkářského kolektivu.

Dva roky patřil k elitě československé házené v Dukle Praha a ostatní roky svého života věnoval libčickému oddílu. Za Libčice odehrál 182 mistrovských utkání a nastřílel 332 branek.

Pro jeho kamarády ze zlaté éry libčické házené, ale i ostatní libčické házenkáře, bude těžké smířit se s tím, že Milan již není mezi námi.

Za oddíl házené: **Petr Česák, Jiří Srba**

M. Venclíček (první zleva) na setkání bývalých házenkářů v srpnu 2009.

VÁNOČNÍ ZÁVOD

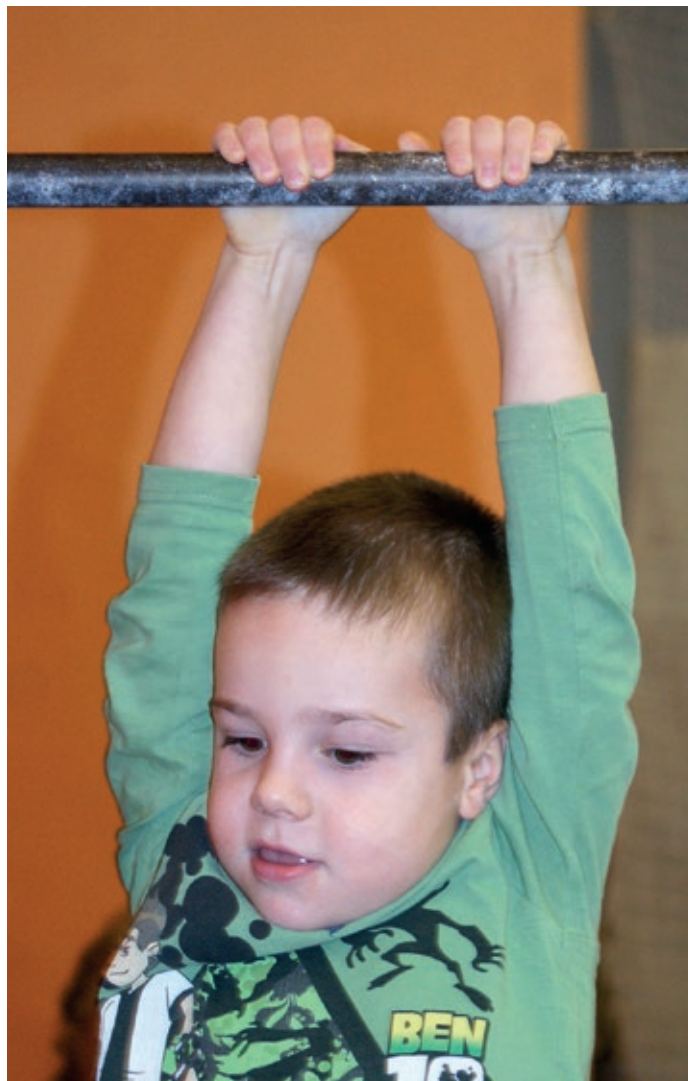
Šplh, ručkování na vysoké hrazdě, salta z trampolíny, spousta úsměvů a radosti z pohybu. Tak nějak vypadal 5. 12. 2015 Vánoční závod v Sokole, kde všechny malé účastníky pod vedením bratra Nováka odměňoval dobrotkami sám Mikuláš Evžen Novák v doprovodu půvabné andělky Jandové a brutálního čerta Jandy.

Budiž mi dovoleno na tomto místě snad už postě poděkovat všem sokolům, ale především skvělému sportovci a neúnavnému trenérovi Jardovi Novákovi, který již několika generacím dětí a mládeže v našem městě ukázal cestu ke sportu a naučil je ctít vše, co k němu patří - disciplínu, morálku, přátelství a smysl pro kolektiv.

Děkujeme, bratře Nováku, a přejeme Vám pevné zdraví a hodně sil, které, jak je Vaším celoživotním posláním, určitě věnujete svým svěřencům a Sokolu, s kterým jste neodmyslitelně spjatý.

Koneckonců vynikající výsledky libčických sokolů na závodech ve šplhu mluví za vše. Jako příklad uvedu dvojce poslední. Na Vánočních závodech kraje v Příbrami získali třikrát stříbro, jedno 4. a jedno 5. místo. Neméně úspěšně si vedli v Praze v Libni v obchodním centru Harfa, kde se 12. prosince 2015 konalo dlouho očekávané mistrovství republiky v olympijském šplhu dorostu, žen, mužů a seniorů, kde všichni libčičtí borci ve velké konkurenci překonali své osobní rekordy. T. Krupička se umístil na 27. místě s osobním rekordem 10,88 s, na 16. příčce skončil s časem 8,22 s V. Vorel, V. Kraus byl 15. s časem 7,81 s a K. Janda byl 4. s osobním rekordem 6.47 s. Nelze než obdivovat a gratulovat.

Hannah Bartíková

Ještě kousek a jsem na konci...

Foto: Hannah Bartíková

RIZIKOVÉ KÁCENÍ
www.rizikovekaceni Praha.cz

Filip Jarušek
Zahradní 214, Libčice nad Vltavou
tel.: 606 567 274
e-mail: info@rizikovekaceni Praha.cz
IČO: 74771108

expreska

Fitness pouze pro ženy

Shodte vánoční kila dolů!

- kdykoliv bez objednání
- účinný kruhový trénink na strojích
- trenérka po celou dobu cvičení
- revoluční stroje Better Belly a Fiveriders
- nutriční specialista
- přátelský kolektiv :)

Zkušební
trénink
zdarma

tel.: 774 509 013

Nerudova 801, Kralupy n/Vlt.
(vedle pošty)

www.expreska.cz

facebook.com/expreska

fotokalendáře

online do 10 minut od 149 Kč
www.powerprint.cz

Brandejsovo náměstí 1219/1 | Praha-Suchdol
tel. 220 920 621 | obchod@powerprint.cz
otevírací doba po-čt 8-18 (pá do 17 hodin)

Očko po očku, řádek za řádkem a Libčická šála už má přes 30 metrů!

Ke kontrolnímu měření došlo v prosinci při tréninku malých gymnastů a gymnastek, kteří neskrývali své nadšení. Okamžitě začali vymýšlet, jak by se ta nezvyklá pomůcka dala využít. Že by kobereček napříč celou tělocvičnou? Skvělý, ale klouzavý. A co třeba omotávka celého oddílu? Také fajn, ale jak z toho pak bez úrazu ven... Dost jsme se u toho nasmáli.

A tak pleteme dál, neboť termín ukončení, který jsme si stanovili na únorový masopust, se nezadržitelně blíží. Stále hledáme zájemkyně o spolupráci, které se k pletení mohou přihlásit na tlf. 602 390 268 a dobrovolní dárci zbytků vln je mohou svěřit školním dětem.

Zároveň touto cestou děkujeme všem dárcům, mezi něž kromě řady anonymních patří i libčická firma s příznačným názvem Ráj vlny.

Ruční práci zdar a pletení zvlášť!

Hannah Bartíková

LIBČICKÁ PLOVÁRNA

734 807 552
www.plovarna.libcice.cz

Přijímáme objednávky pro rok 2016 na:

- Pořádání svateb i obřadů či posvatebních oslav
- Firemní akce, oslavy narozenin, dětské oslavy
- Promoce, třídní srazy, sportovní akce

**PŘEJEME VŠEM NAŠIM HOSTŮM
ŠTASTNÝ NOVÝ ROK 2016!**

www.plovarna-libcice.cz
Mobil: 734 807 552

www.autohouser.cz

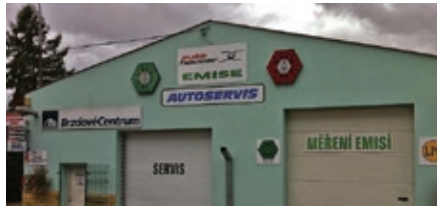
PNEUSERVIS

Přílepská 1233 Roztoky

Prodej pneumatik a disků všech značek, typů a rozměrů. Auto, moto, nákladní, stavební, hobby, speciální. Provádíme odbornou montáž a opravy pneu na nejmodernějších strojích s nejmodernějšími technologiemi. Odborná konzultace při výběru nabízeného zboží. Nabízíme uskladnění i kompletních sad kol a jejich servis. Prodej příslušenství. Přímé zastoupení prémiových značek pneumatik a disků.

KONTAKT:

Lumír Novotný, 774 151 334,
lumir.novotny@autohouser.cz
Bohumil Houser, 731 151 341,
PRODEJ A SERVIS, 220 911 128,

AUTOSERVIS

Přílepská 1707 Roztoky

Zajistíme pro vás STK včetně měření EMISÍ. Opravy vozů všech značek. Mechanické opravy, autoelektrika, servisní prohlídky po najetých kilometrech, výměny olejů, diagnostika, výměny čelních i ostatních skel, servis klimatizace a dezinfekce ozonem, montáž příslušenství a zabezpečení vozů, opravy brzd, výměny výfuků, opravy podvozků, výměny tlumičů pérování a další. Zajistíme pro vás opravu havarovaného vozu včetně kompletního zastupování v jednání s pojišťovnou. Seřídíme geometrii vašeho vozu na nejmodernějším 3D zařízení. Zapůjčení náhradního vozu.

KONTAKT:

Josef Čížkovský, 731 151 334
Miroslav Vejhora, 731 862 462
STK EMISE, 233 910 042
servis@autohouser.cz

AUTODÍLY

Přílepská 1233 Roztoky

Velkoobchod a maloobchod. Prodáváme široký sortiment náhradních dílů na většinu automobilů ve spolupráci se značkovými i neznačkovými dodavateli. Naši hlavní dodavatelé jsou: AŠ FINANCIAL, AUTO KELLY, APM, ACI, ELIT, INTER CARS, MG PARTS, SPEI SERVIS, STAHLGRUBER, STUALARM a další. Po dohodě zajistíme i originální náhradní díly. Samozřejmostí je dovoz až do vaší dílny.

KONTAKT:

Martin Franc, 739 465 534,
martin.franc@autohouser.cz
Tomáš Kukulka, 731 151 337
Jaroslav Konečný, 731 151 343

GLADIATOR TRAINING a AUA
PREDATOR WORKOUT
PREDATOR RACE

**Překonáváš rád své limity?
Chceš si sáhnout na dno sil?
Přidej se k nám !!!**

**PO, ST, ČT, PÁ, NE
od 19:00**

**Víceúčelová hala
Mostní 812
Kralupy nad Vltavou**

GLADIATOR TRAINING KRALUPY
www.gladiatortraining.cz

Měsíčník Libčické noviny vydává MěÚ, nám. Svobody 90, 252 66 Libčice nad Vltavou, www.libcice.cz, podatelna@libcice.cz, IČ: 00241407, evid. č. MK: ČRE 1222.

Šéfredaktorka: Hannah Bartíková (hannah.bartikova@hbart.cz). Redakční rada: Mgr. Kateřina Hrachovcová, Ing. Jiří Slanina, Bc. Jiří Sochor, Ing. Vladimír Urbánek.

Ilustrace: Jiří Tyller. Za jazykovou správnost zodpovídá: Hana Tyllerová. Grafické zpracování: Ondřej Pellar - Studio Klika. Tisk: Tiskárna Libertas a. s. Praha. Redakce si vyhrazuje právo texty redakčně upravovat, popřípadě krátit. Uveřejněné příspěvky nemusí nutně vyjadřovat názory redakční rady a za jejich obsahovou správnost zodpovídají podepsaní autoři. Náklad 1500 ks, zdarma, roznáška prostřednictvím České pošty do všech libčických domácností. Uzávěrka pro příjem příspěvků vždy k 15. dni v měsíci.

SVÁTKY PO LIBČICKU

